

ՄԱՐԴՈՒ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐԸ

Ամրան տոթն անցավ — աշնան հովն եկավ:

Ձմրան ձյունից հետ — ծաղկոցը գարնան

Արևն ելնում է վառ

Ու դեմքը շիկնած՝ ընթացքի մեջ:

5 Վլրտակները ողջ ծովն են դառնում ետ,

դարը նորոգվում

ամեն առավոտ,

աշխարհքին երևում նորափայլ արև,

հուներով հոսում անվերջ նոր ջրեր...

10 մարդն է մենակ — ապրում մի անգամ

ետ չի դառնում երբե՛ք, երբե՛ք:

նրա կյանքը —

Օդի հունչ է...

Կյանքի վերջը (հանգը)

15 Փխրուն բլուր դամբանին,

Միջից [բուսնում է] пробивается կոոթուկ: